

ПАНДЕМІЯ COVID-19, як випробування нашої віри

Теперішня пандемія коронавірусу не те, що бентежить, але і значно більше, – вселяє відчай і почуття страху у свідомість сотень мільйонів людей. І це не є дивно, оскільки тисячі людей у всьому світі вже захворіли, і значно гірше – жертви померлих обчислюються також тисячами. Коли ситуація кардинально не зміниться, то підрахунки про наступних захворілих і померлих можуть справдитись. Це – криза глобального масштабу, яка не лише ускладнює надважливі медичні, етичні та логістичні проблеми, а й схиляє до прикрих сумнівів у питаннях віри. Як би не було, починаймо кожен із себе та закликаймо всіх довіритись поясненням у душі християнства, завжди пам'ятаючи, що над нами – Бог.

I. Протистояти паніці. Це не означає не усвідомлювати причин для занепокоєння, або ігнорувати обґрунтовані поради медичних працівників та експертів із охорони здоров'я. Але, сприймаючи будь-яку інформацію, уникаймо паніки і страху, бо вони – не від Бога. Зберігаючи спокій, реагуймо на кризу серйозно та свідомо, повсякчасно пам'ятаймо: надія – є. Святий Василій Великий, засновник монашої спільноти східного обряду, часто говорив у своїх повчаннях про дві сили в нашому внутрішньому житті: ту, яка повертає нас до Бога, й іншу, – яка віддаляє від Бога. Та, що віддаляє нас від Бога, яку він назвав злим духом, “викликає уїдливу тривогу, засмучує та створює перешкоди. Таким чином він стривожує людей помилковими причинами, спрямованими на запобігання їх прогресу”. Хіба це не влучно та надто дотично до теперішньої ситуації?.. Тому будьмо уважні, не впадаючи в довіру брехні та безпідставним чуткам. Зуміймо у всьому побачити допомогу, яку посилає нам Бог. Святий Василій, перефразовуючи Святого Апостола Павла, звертається до нас: Божий дух “додає мужність і силу, втіху, натхнення, та спокій”. Тож, довіряючись спокою, ми таки відчуваємо тільки той голос, який потрібно слухати.

І в жодному разі не біймось нічого. Бо саме зі закликом: «Не бійтеся!» неодноразово звертається до нас Ісус у Євангелії.

II. Не демонізуйте. Цими днями приятель розповів мені, як принижували літнього віку чоловіка, вихідця з Китаю, який їхав у метро в Нью-Йорку. Вагон одразу спорожнів, люди почали до нього кричати, звинувачуючи його країну в поширенні вірусу... Такі прояви нестерпності до ближнього не тільки спричиняють стресові ситуації, а й демонізують людську

сутність. Тому всім нам важливо зрозуміти, що COVID-19 не є китайською хворобою, як і те, що коронавірус не може бути у нашому, цивілізованому світі чужою хворобою. Це – не провина людини. Пригадаймо, коли Ісуса запитували про сліпого чоловіка: “Хто згрішив, що цей чоловік народився сліпим?” Відповідь Ісуса була такою: “Ніхто” (Ів. 9, 2). Тому і нам важливо зрозуміти, що жодна хвороба не є покаранням. Тож не демонізуйте і не ненавидьте нікого. Багато земних речей було скасовано у цьому часі через коронавірус. Ми ж усі, силою своєї мудрості і віри, доведемо, що Любов – не одна з них.

III. Догляд за хворими. Ця пандемія може бути довготривалою; деякі наші друзі та родина можуть захворіти та, можливо, померти. Тому, намагаємось зробити все, залежне від нас, щоб допомогти іншим, особливо людям похилого віку, інвалідам, бідним та ізольованим. Застосовуймо передбачені запобіжні заходи, не будьмо нерозсудливими, уникаймо ризиків, які можуть спричинити поширення хвороби. Але також не забуваймо про основний християнський обов'язок – допомагати іншим. “Я був хворий, і ви навідались до мене”, – сказав Ісус (Мт. 25). І пам'ятаймо, що Ісус жив у той час, коли люди не мали доступу навіть до найпростішої медичної допомоги, і тому відвідування хворих було так само небезпечним, якщо не більше, ніж сьогодні. Частина християнської традиції – це турбота про хворих, навіть ціною власної пожертви. І не закриваймо своє серце для бідних та для тих, хто не має або має обмежену медичну допомогу. Наприклад, біженці, бездомні та мігранти, які потребують значимішої підтримки, аніж місцеві жителі. Тримаймо серце відкритим для всіх потребуючих.

IV. Молимося. Католицькі церкви в усьому світі закриваються, багато єпископів скасовують Святі Літургії та інші парафіяльні Богослужіння. Це – розсудливі та необхідні заходи, спрямовані на те, щоб зберегти здоров'я людей. З іншого боку, така ізоляція вірних від спільних Божественних Літургій та Пресвятої Євхаристії може дещо применшити необхідну у надскладний час духовну підтримку. Проте і в цьому випадку не впадаймо у відчай. Бо і тут є альтернатива. Є багато телевізійних, радіо та онлайнтрансляцій церковних Богослужінь. Але, навіть якщо ви не маєте доступу до сучасних джерел інформації, ви можете молитися приватно. Пам'ятаймо, що ми все ще є частиною спільноти, ми є членами Церкви. Коли ми молимося на одинці, ми молимося в ім'я спільноти.

Існує також давня традиція в нашій Церкві: приймати духовне Святе причастя тоді, коли ми не можете особисто взяти участь у Божественній Літургії, ми з'єднуємось з Богом у молитві.

До того ж, ми можемо роздумувати над недільним Євангелієм самотійно, ознайомлюватись з Біблійними коментарями щодо недільних читань разом з родиною та друзями, пам'ятаючи, що Бог присутній серед нас навіть у розпал кризи. Пригадаймо, що переслідувані християни в ранній Церкві молилися і ділилися вірою в катакомбах, і ми можемо робити те саме. Пам'ятаймо, що Ісус сказав: "Там, де двоє або троє, зібрані в моє ім'я, там я – серед них" (Мт. 18:20). Пам'ятаймо також, що Церква – це не будівля. Це – громада.

V. Вірмо, що Бог з нами. Багато людей, особливо хворих, можуть відчутти самотність, яка додає їм страху. І багато з нас, навіть якщо ми не заражені, знаємо людей, які хворіють, знали тих, які вже померли. Тож у більшості виникає запитання: чому це відбувається? Немає задовільної відповіді на це запитання, яке і на значиміше, – чому існують терпіння. Над цим роздумували святі та богослови протягом століть. Зрештою, це найбільша із загадок, яка спонукає задуматись над суттєвішим, – чи можемо ми вірити в Бога, якого ми не розуміємо?..

Водночас ми віримо, що Ісус бачить наші терпіння, і супроводжує нас силою Його любові. Як і провадив наших попередників тисячі років тому. Тому довіряймо Йому наповну. Молімося, будучи впевненими, що Він почує всі наші прохання, що не залишить нас без своєї опіки.

Дорогі сестри і брати, навіть коли ми є ізольовані один від одного, наші серця має наповнювати Любов Господня. Знайте, що і в закритому режимі священнослужителі моляться також і у церквах та монастирях за усіх Вас. Спільно вірмо, що ми все переживемо разом із Божою допомогою.

МОЛИТВА

в час розповсюдження коронавірусної інфекції COVID-19

Ісусе Христе, Ти подорожував містами і селами, «зцілюючи всяку недугу і хворобу». З Твого повеління, хворі ставали здоровими. Прийди і сьогодні нам на допомогу, у час глобального розпалу та поширення коронавірусу, щоб ми могли відчутти Твою цілющу любов.

Вилікуй тих, хто хворий вірусом. Нехай до них повернуться їхня сила та здоров'я, завдяки якісній медичній допомозі.

Вилікуй нас від нашого страху, який перешкоджає націям спільно працювати, та ближнім допомагати один одному.

Вилікуй нас від нашої гордині, яка може схилити нас до думки, що ми є не невразливі до захворювання, яке не знає меж.

Ісусе Христе, Целителю усього, перебувай з нами у цей час невизначеності та смутку. Будь з тими, хто помер від вірусу. Нехай вони спочинуть з Тобою у Твоєму вічному спокої. Перебувай з родинами тих, де є хворі, або померлі. У хвилини переживань і смутку захисти всіх від хвороби і відчаю. Нехай всі пізнають Твій мир. Перебувай з лікарями, медсестрами, дослідниками та всіма медичними працівниками, які прагнуть вилікувати та допомогти постраждалим, та з тими, які піддають себе ризику в цьому процесі. Хай вони відчують Твій захист і мир.

Перебувай з лідерами усіх націй. Дай їм бачення діяти милосердно та зі справжньою турботою дбати про добробут людей, яким вони призначені служити. Дай їм мудрість вкласти зусилля у довгострокові шляхи боротьби з цією епідемією, які допоможуть уникнути зараженню або запобіжать його подальшому поширенню. Нехай вони пізнають Твій мир, коли вони разом працюють над досягненням цього на землі.

Будучи вдома чи за кордоном, в оточенні багатьох чи лише кількох людей, які страждають цією хворобою, перебувай з нами, Господи, коли ми терпимо, сумуємо та докладаємо зусилля для запобігання поширенню цієї недуги. Замість нашої тривоги дай нам мир. Бо твоє Царство і Сила, і Слава, Отця і Сина, і Святого Духа. Амінь.

о. Гавриїл Габер, ЧСВВ

Протоігумен провінції Пресвятого Серця Христового в Канаді